

Sygn. akt IV KK 239/12

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Roman Sądej

Protokolant Dorota Szczerbiak

w sprawie Z. Z.

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 11 września 2012 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 4 lipca 2012 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego

z dnia 14 listopada 2011 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy, wyrokiem z dnia 14 listopada 2011 r., oskarżonego Z. Z. uznał za winnego tego, że w dniu 24 stycznia 2011 r. w miejscowości P. kierował samochodem marki Opel Vectra w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości 1,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to skazał go na karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 30 zł. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 §1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, a na podstawie art. 49 § 2 k.k. świadczenie pieniężne w kwocie 300 zł na cel związany z udzielaniem pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego. Zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych, domagał się jego zmiany poprzez uniewinnienie oskarżonego.

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 4 lipca 2012 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

W dniu 30 lipca 2012 r. kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok w całości na korzyść skazanego i zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego – art. 29 § 1 k.p.k. w zw. z art. 476 § 2 k.p.k. polegające na rozpoznaniu sprawy przez sąd odwoławczy w składzie jednego sędziego podczas, gdy sąd ten powinien orzekać na zasadach ogólnych, tj. w składzie trzech sędziów – co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 439§ 1 pkt 2 k.p.k.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym. Sprawa Z. Z. była rozpoznawana przez Sąd Rejonowy w pierwszej instancji w postępowaniu uproszczonym tylko na pierwszej rozprawie w dniu 13 kwietnia 2011 r. Sąd odraczając wówczas rozprawę do dnia 30 maja 2011 r., a więc na czas dłuższy niż 21 dni, jednocześnie - zgodnie z art. 484 § 2 k.p.k.- zmienił tryb postępowania z uproszczonego na zwyczajny. W tym też trybie procedował w dalszym toku postępowania. Wyrok skazujący zapadł

więc nie w postępowaniu uproszczonym, lecz w postępowaniu zwyczajnym, w tym samym składzie sądu. Skoro tak, to apelacja obrońcy oskarżonego Z. Z. podlegała rozpoznaniu przez sąd odwoławczy w składzie trzech sędziów. Nie było bowiem podstaw do zarządzenia rozpoznania sprawy w postępowaniu odwoławczym w składzie jednego sędziego, na podstawie art. 476 § 2 k.p.k. Możliwość wydania takiego zarządzenia ograniczona jest bowiem tylko do tych spraw, w których wydano wyrok w pierwszej instancji w postępowaniu uproszczonym (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2005 r., I KZP 38/05, LEX nr 157030 oraz m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2010 r, V KK 175/10, LEX nr 621353). Przepisem normującym skład sądu na rozprawie apelacyjnej w sprawach rozpoznanych w pierwszej instancji przez sąd rejonowy w postępowaniu zwyczajnym jest art. 29 § 1 k.p.k. Przewiduje on orzekanie w składzie trzech sędziów.

Tymczasem Sąd Okręgowy rozpoznał apelację obrońcy oskarżonego na rozprawie w dniu 4 lipca 2012 r. w składzie jednoosobowym.

Trafny jest zatem zarzut kasacji, że w sprawie doszło do rażącego naruszenia art. 29 § 1 k.p.k. w zw. z art. 476 § 2 k.p.k., a w konsekwencji sąd, który rozpoznawał apelację w składzie jednego sędziego, był nienależycie obsadzony. Uchybienie to stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Stwierdzenie tego uchybienia obliguje Sąd Najwyższy do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w postępowaniu odwoławczym, bez badania jego potencjalnego wpływu na treść zaskarżonego kasacją wyroku.

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w wyroku.